

בפני שופט תורן

בבית משפט המחוזי בתל אביב יפו

פל"א 299338/22

העוררת (המאשימה):

מדינת ישראל

באמצעות משטרת ישראל

חטיבת התביעות - יחידת תביעות ת"א

טלפון: *9647 פקס: 03-6803617

נגד

המשיב (ההגנה):

ארתור קרפוב

באמצעות עו"ד יעל ניסן ועו"ד מיכל עורקבי

ערר לפי ס' 74 (ה) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב – 1982

1. מוגש בזאת ערר על החלטת כב' הש' ש. בקר במסגרת ת"פ 59221-09-22 מיום 29.03.2023 ומיום 3.04.2023, לפיהן הורה בית המשפט קמא הנכבד על העברת נהלי מו"פ לעיון ההגנה.
2. בית המשפט קמא הורה על השהיית החלטתו עד ליום 05.04.2023 בשעה 12:00, לפיכך מבקשת העוררת מבית המשפט הנכבד להורות על קיום דיון בערר זה עד למועד זה, ולחילופין להורות על עיכוב ביצוע ההחלטה עד להחלטה בערר.
3. יצוין כי דיון הוכחות במסגרת התיק שבכותרת קבוע ליום 3.5.2023, על כן הח"מ מבקשת לקבוע מועד לדיון בערר, ככל הניתן ובהתאם ליומנו של בית המשפט הנכבד, בימים 4.4.2023, 5.4.2023, 10.4.2023 או החל מה-18.4.2023 ועד ליום 2.5.2023.

כללי:

4. ביום 29.09.2022 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות לבית מגורים לבצע עבירה וגניבה, כאשר מעובדות כתב האישום עולה כי בין התאריכים 24.6.2022 בשעה 22:00 ועד לתאריך 25.6.2022 בשעה 16:40, התפרץ המשיב לדירתו של פרופ' אהרון ברק, נשיא בית המשפט העליון בדימוס (להלן: "המתלונן"), עת המתלונן ואשתו ישנו בדירה, ובהמשך לכך, נטל המשיב את מחשבו הנייד של המתלונן.
כ"א מצ"ב מסומן א'.
5. בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביקשה המאשימה מבית המשפט הנכבד להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו – זאת נוכח המעשים החמורים המיוחסים לו.
ב"ש מצ"ב – נספח ב'.
6. ביום 5.2.2023 הגישה ההגנה בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ להורות על מסירת הנחיות עבודת מו"פ לידם, וזאת ביחס לראיית ה DNA המצויה בתיק.

הבקשה והתגובה לה מצ"ב מסומנת נספח ג' וג1.

7. בדיון מיום 01.03.2023, על רקע בקשה זו, קבע בית משפט קמא הנכבד כי אינו מקבל את בקשת ההגנה, לעת הזו, זאת מבלי להביע עמדה בנוגע להחלטתו לאחר חקירת המומחים, תוך שתומך את החלטתו בהלכת אהרון (בש"פ 6717/12) אל מול דוח ועדת דנציגר.

החלטה מצ"ב מסומנת נספח ד'.

8. בדיון מיום 29.03.2023, וזאת מבלי שנתבקש הדבר ע"י המאשימה או ההגנה, ביהמ"ש קמא הנכבד שינה את החלטתו מיום 1.03.2023 והורה כי יש להעביר את נהלי עבודת מז"פ, לעיון ההגנה, וזאת בטרם חקירת המומחים ובניגוד להלכת ביהמ"ש העליון, וזאת בכפוף לאיזון נוסף והוא פגיעה בביטחון הציבור ועל כן קבע מועד לדיון נוסף שיתקיים במעמד צד אחד.

החלטה מצ"ב מסומנת נספח ה'.

9. בהמשך לכך ולאור קביעתו של בית משפט קמא הנכבד כי הנחיות עבודת המז"פ רלוונטיות במסגרת התיק דנן, הגישה העוררת בקשה להורות על שינוי הדיון מסעיף 108 לסעיף 74 (ג) לחסד"פ.

בקשה מצ"ב מסומנת נספח ו'.

10. בדיון מיום 03.04.2023, קבע בית משפט קמא הנכבד כי מקבל את בקשת המאשימה לעניין שינוי מהות הדיון לדיון לפי סעיף 74. ובהמשך לכך, לאור קביעותיו במסגרת הדיון שהתקיים ביום 29.03.2023 ולאחר שהתקיים דיון במעמד צד אחד, הורה בית משפט קמא הנכבד על העברת הנחיות עבודת מז"פ לעיון ההגנה.

החלטה מצ"ב מסומנת נספח ז'.

על ההחלטה מיום 29.03.2023 ומיום 3.04.2023 מוגש הערר.

ואלה נימוקי הערר:

1. שגה בית המשפט קמא, עת פעל בניגוד להלכת בית משפט העליון כפי שנקבעה בבש"פ 6717/12 **מדינת ישראל נ' אהרון** (להלן: "**עניין אהרון**").
2. ביהמ"ש קמא הנכבד נימק את החלטתו בכך שלשיטתו קיימת סתירה מסוימת, גם אם לא חזיתית בין הוראותיו הספציפיות של בית המשפט העליון בעניין הרשעה על סמך ראיות DNA יחידה לבין ההלכה שנקבעה בעניין אהרון (עמ' 22 להחלטתו של ביהמ"ש קמא הנכבד מיום 29.3.2023).
3. עוד שגה בית משפט קמא הנכבד עת סמך החלטתו, בין היתר, על המלצת ועדת דנציגר. ראשית תטען המאשימה כי מושכלות יסוד הן כי ביהמ"ש קמא הנכבד כפוף להלכות בית המשפט העליון ולא להמלצות הוועדה (כפי שביהמ"ש קמא הנכבד קבע בהחלטתו שלו עצמו מיום 1.3.2023), זאת ועוד, לעמדת המאשימה המלצות הוועדה אינן מתנגשות עם הלכת ביהמ"ש העליון כפי שנקבע בעניין אהרון.
4. המאשימה תוסיף לטיעוניה כי פסיקת בית המשפט העליון בעניין העברת נהלי מז"פ נותרה עומדת בעינה, אף לאחר שפורסמו המלצות הוועדה.
5. לעניין זה, תבקש המאשימה להפנות לבש"פ 6472/22 **קדר נ' מדינת ישראל**, שם ביהמ"ש העליון דחה ערר שהוגש ע"י הנאשם בגין החלטת ביהמ"ש המחוזי שלא למסור לידיו את הנחיות העבודה

- של מעבדת נשק. יצוין כי גם במסגרת תיק זה הועלתה טענת הגנה כי מדובר בראייה עיקרית שהנאשם כופר בה ולכן, ע"פ וועדת דנציגר, יש להעביר את הנחיות העבודה של המעבדה לידיהם.
6. יצוין, כי כפי שהוצג בפני ביהמ"ש קמא הנכבד בית המשפט המחוזי בעניין קדר מציין בקביעתו שלא להעביר את הנהלים לידי ההגנה כי "הסכנה שצופה התובע הנכבד ליכולת לקבוע נהלים פנימיים באופן חופשי מחשש חשיפה איננה פרי רוח, אלא אפשרות קיימת וסבירה" (בע"ח 60043-06-22 קדר נ' מדינת ישראל).
7. המאשימה טוען כי כפי שנקבע בעניין אהרון, ראשית, על הנאשם ליצור לעצמו "נקודת אחיזה" דהיינו, בקשת הנחיות איננה יכולה לפעול בחלל ריק, עליה להיות רלבנטית לביור אשמתו של המשיב (בג"צ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' ביה"ד לערעורים). על המשיב להצביע מהי התועלת הצפונה בחומר להגנתו ומה השימוש הלגיטימי שניתן לעשות בו לצורך הגנתו במשפט.
8. עוד טוען המאשימה, כי כל עוד הנאשם לא מצביע על כשל או פגם ספציפי בממצאים או בחומרי הייחוס ששימשו את המעבדה וכן לא מצביע על חשד מבוסס בראיות אודות חריגה מנהלים, אין מקום להעביר את ההנחיה (ע"ח 18157-05-16 אודריז נ' מדינת ישראל). כך, אם בקשת הנאשם מבוססת כולה על ניסיון לאתר חוסר התאמה בין נהלים לבין שיטות עבודה, ללא טענה ספציפית לפגם, או לבחון האם המומחה פעל בהתאם להנחיות העבודה, דינה להידחות (ע"ח 975-09-19 מדנ"י נ' אבו עגינה).
9. לשיטת המאשימה חזקת תקינות המנהל עומדת כל עוד לא הועלתה טענה לפגם בעבודת המעבדה ו/או בשרשרת המוצג על ביצוע או מחדל בפעולה בניגוד לנוהל / הנחית עבודה (בש"פ 6662/19 מדנ"י נ' בן עוז). גם כאשר מועלית טענה כאמור, "לא כל השערה ספקולטיבית עשויה לשמש תשתית מספקת להגדרת "חומר חקירה" ואין די בתקווה בלבד כי בתיק מסוים יימצא חומר שעשוי להועיל להגנת הנאשם, כדי להכניס את החומר בגדר הגדרה זו" (בש"פ 9322/09 מסארוה נ' מדנ"י). לפיכך כל טיעון כללי בדבר ההצדקה לחשיפת נהלים/הנחיות מז"פ לא יהווה "נקודת אחיזה" מספיקה (בע"ח 59432-06-15 אטיאס נ' מדנ"י).
10. עוד תוסיף המאשימה כי שגה בית משפט קמא, עת בהחלטתו מיום 29.03.2023 הפנה לע"פ 149/12 אלמליח נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין אלמליח") תוך שאבחן בין ההחלטה שניתנה שם ובין התיק שבכותרת.
11. לעמדת המאשימה, עמדת בית המשפט העליון אשר נקבעה בעניין אלמליח תומכת בעמדת המאשימה במסגרת התיק דנן, והיא, כי ניתן להרשיע אדם על סמך ראיות DNA יחידה, זאת לצד העובדה כי גם במסגרת אלמליח בית המשפט העליון קבע כי העדרם של נהלים אינו מונע מביהמ"ש להשתמש בכלים העומדים לרשותו ולהכריע במחלוקת המומחים שעל הפרק, כמו בכל סוגיה מדעית ומקצועית אחרת (עמ' 13 פסקה 31) כל זאת כאשר גם במקרה זה עסקינן ב DNA מסוג תערובת.
12. שגה בית משפט קמא עת לא נתן משקל רב יותר לבש"פ 3524/18 מדינת ישראל נ' בלאי, שם קבע בית המשפט העליון כי נהלי מז"פ הם אינם חומר חקירה ואין להעבירם לידי ההגנה, הכול תוך שבית המשפט העליון מציין בקביעתו כי חשיפת הנחיות ההשוואה תפגע באינטרס ציבורי חשוב. במסגרת הדיון, הבהיר כב' הש' השופט גרוסקופף כי דו"ח וועדת דנציגר אינו משנה את ההלכה הקיימת בביהמ"ש העליון, לפיה יש לעבור את מחסום הרלוונטיות לצורך קבלת הנחיות העבודה של המעבדה ומשלא הוצגה כל רלוונטיות, קובע השופט שאין מקום להעביר את הנחיות להגנה.

13. כדי לתמוך בערר המאשימה תבקש להפנות להחלטה דומה של בית משפט נכבד זה, שניתנה ביום 17.09.2019 במסגרת ע"ח 975-09-19 מדינת ישראל נ' מוראד אבו עגינה, שם ביהמ"ש המחוזי מקבל את עמדת המדינה, ומורה על ביטול החלטת ביהמ"ש קמא לעניין העברת נהלי מז"פ, תוך שקובע כי ביהמ"ש קמא שגה עת אבחן בין הנסיבות בבש"פ אחרון ובין הנסיבות במסגרת התיק עליו הוגש הערר.

14. מפאת קוצר הזמן אשר ניתן לכתיבת הערר, תבקש העוררת להוסיף טיעונים בע"פ במעמד הדיון.

15. לאור האמור לעיל, מבקשת העוררת כי ביהמ"ש הנכבד יורה על ביטול החלטת בית המשפט קמא.

16. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

שירן ברגל, עו"ד
תביעות תל אביב